

ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ
ΣΥΛΛΟΓΟ ΔΟΛΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΤΟΣ 10ο ♦ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 38 ♦ ΙΟΥΝΙΟΣ 1993
ΤΑΧ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΚΑΛΑΡΗ 52 ♦ 454 44 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Πολλές φορές από τα «Δολιώτικα» αναδιψήσαμε με καμάρι και νοσταλγία το παλθόν του χωριού μας, σταθήκαμε στις παλιές καλές μέρες που έσφυζε από ζωή και ήραμε μια γεύση παρηγοριάς και κουράγιου. Όμως αυτή η πολιτισμική ενασχόληση με το παρελθόν δεν πρέπει να παραμένει αποκομμένη από το σήμερα, ώστε να υπάρξει μια ιστορική συνέχεια. Αυτό το αδυσώπητο σήμερα που έχει ανατρέψει αναφανδόν αλιές καθιερωμένες αξίες, εισήγαγε καινούργια πρότυπα ζωής και διαπότισε τη ζωή μας με μία αμοραλιστική τεχνοκρατική αντίληψη. Τα νέα δεδομένα που διαμορφώθηκαν τις τελευταίες δεκαετίες, κοινωνικά, οικονομικά, ιδεαλιστικά, επέδρασαν καταλυτικά και στον τόπο μας, συντέιναν στην ομαδική φυγή των κατοίκων και οδήγησαν στην ερήμωση του χωριού μας.

Ενώ η κατάσταση προβάλλει αποκαρδιωτική όμως είναι αντιστρέψιμη. Μία αχτίδα λπίδας άρχισε να διαφαίνεται για το χωριό μας που μπορεί με κατάλληλους χειρισμούς, να μας καταναγάγει και να μας βγάλει από την απομόνωση και την αφάνεια. Κάποια ισορροπημένη αναπτυξιακή προσπάθεια που άρχισε ήδη προ καιρού μέσω του προγράμματος LEADER πρόκειται πολύ σύντομα να πάρει σάρκα και οστά. Χρέος όλων μας αυτή την ιστορική στιγμή και ιδιαίτερα της Κοινότητας και των λοιπών φορέων είναι να δραστηριοποιηθούν στο έπακρο με σύννεση και αποφασιστικότητα ώστε να αποκομίσουμε τα μεγαλύτερα δυνατά κέρδη.

Ήδη τρεις ξενώνες, ένας κοινοτικός και δύο ιδιωτικοί μπαίνουν στο κατασκευαστικό τους στάδιο, αφού έχουν ολοκληρωθεί όλες οι σχετικές διαδικασίες. Αλλά και τη χαράδρα μας, τον θησαυρό αυτό του χωριού μας, αρχίζουν οι σχετικές εργασίες που προβλέπει η σχετική μελέτη. Βέβαια τα χρήματα που μας αναλογούν σε σχέση με το μέγεθος του έργου είναι λίγα. Παρ' όλα αυτά δημιουργείται το υπόστρωμα κείνο πάνω στο οποίο θα στηριχθεί ένα μεγαλόπνοο σχέδιο μιας διεξοδικής και διαρκούς αντιμετώπισής της. Εδώ θα πρέπει να χαιρετήσουμε το σύνθημα που έρριξε αγαπητός κ. Κώστας Κωστούλας για τη δημιουργία ενός φορέα που θα έχει σαν έλλημα τον την χαράδρα του Κουβαρά. Ανάμεσα στις επιδιώξεις του παραπάνω φορέα είναι η σωστή προβολή της, η οικολογική προσέγγισή της και η διερεύνηση ρυθμιστικού της ρόλου στο οικοσύστημα της περιοχής.

Οι ιδιαιτερότητες που παρουσιάζει η χαράδρα στην ποικιλομορφία της χλωρίδας

της και οι δυνατότητες ανάπτυξης πανίδας σε μια εποχή εξαφάνισης πολλών ειδών ως γίνουν αντικείμενο σοβαρής έρευνας. Όσοι λοιπόν διαθέτουν κάποιες οικολογικές ευαισθησίες ως προσεγγίσουν το θέμα ως ακουσθούν και οι δικές τους απόψεις ώστε ο οραματισμός και πόθος του κ. Κωστούλα να γίνουν πραγματικότητα.

Εν όψει όλων αυτών των επικείμενων εξελίξεων, που θα σηματοδοτήσουν μια νέα εποχή για τον τόπο μας, είναι ανάγκη να αλλάξουμε τρόπους συμπεριφοράς και αντιμετώπισης των πραγμάτων. Όλα εκείνα τα στοιχεία που έδιναν στο χωριό μας και στους κατοίκους του μια ιδιαιτερότητα και αίγλη ανάμεσα στο Πωγωνί πρέπει να τα περισυλλέξουμε και να τα διαφυλάξουμε σαν κόρη οφθαλμού. Οι ομορφιές που τόσο αφεϊδώλα μας χάρισε η φύση, δένουν και γίνονται ένα αρμονικό σύνολο όταν συνδυάζονται με τις ομορφιές του πολιτισμού και της παράδοσης. Και ενώ η υλοποίηση του LEADER μέσω των έργων που σχεδιάζονται αποτελεί τον καταλύτη της ανάπτυξης, τα πλούσια πολιτιστικά μας στοιχεία και οι ψυχικές αρετές μας ως αποτελέσουν το αντίδοτο στην ισοπέδωση και αφομοίωση που μοιραία συνεπάγεται ο τουρισμός. Προς την κατεύθυνση αυτή πρέπει να λειτουργούμε όλοι μας διατηρώντας ότι μπορούμε από την πλούσια κληρονομιά μας. Πρώτη και καλύτερη η αρχιτεκτονική ιδιαιτερότητα και η διατήρησή της —αν και έχει αλλοιωθεί σημαντικά— ως γίνει προσωπική υπόθεση του καθενός μας. Μια ωραία εξώπορτα π.χ. είναι μια θετική ενέργεια και συμβάλει στη βελτίωση της γενικής εικόνας του χωριού μας. Ήδη αρκετοί συγχωριανοί μας τα τελευταία χρόνια συνειδητοποίησαν την ανάγκη αυτή και παρουσίασαν αξιόλογα δείγματα παραδοσιακής αρχιτεκτονικής. Πρώτος και καλύτερος ο Λευτέρης ο Κουβαράς με το σπίτι που έκτισε και με τον ξενώνα που τώρα ξεκινάει. Αλλά ο ακούρατος λάτρης του χωριού Φώρης Κωσταράς έχει σχεδιάσει και σε λίγο θα μας παρουσιάσει εμπνευσμένες πρωτοτυπίες μέσα από ένα πολυδύναμο κέντρο που θα περιλαμβάνει καταλύματα, χώρους αναψυχής, λαογραφικό μουσείο και ένα συγκρότημα από αχυρένιες καλύβες σε υπέροχους σχεδιασμούς, είδος που πάει να ξεχαστεί. Ας του ευχηθούμε σύντομη λειτουργία όλων αυτών και το κυριότερο, να υπάρξουν και άλλοι μιμητές του.

Όμως το θέμα της καλώς νοουμένης ανάπτυξης του χωριού μας παρουσιάζει πολλές πτυχές ορατές και αόρατες και χρήζει περαιτέρω μελέτης. Υποσχόμαστε να επανέλθουμε.

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

Ού κλέψεις, ού φονεύσεις, ού ψευδομαρτηρήσεις και πολλές άλλες. Αλλά οι εντολές αυτές ζητάμε να εφαρμόζονται απ' όλους τους άλλους εκτός από τους εαυτούς μας, γιατί εμείς αν μπορούμε να κλέψουμε, να πούμε ψέματα, να συκοφαντίσουμε το θεωρούμε κατόρθωμα, ενώ για τους άλλους, τους διπλανούς μας, τους χωριανούς μας, αν κάνουν α ίδια με μας είναι φοβερό αμάρτημα και ζητούμε την κεφαλή τους επί

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Σας κάνουμε γνωστό ότι το «Δολιώτικο τραπέζι» που γίνεται κάθε Αύγουστο και μάλιστα με μεγάλη επιτυχία φέτος θα γίνει στις 20 Αυγούστου ημέρα Παρασκευή. Προγραμματίστε τις διακοπές σας για να είστε όλοι εκεί. Θα περάσουμε μια αξέχαστη Δολιώτικη βραδιά.

Σας περιμένουμε όλους.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο

ΑΧ! ΚΑΤΙ ΕΝΤΟΛΕΣ...

πίνακι, και γινόμαστε θηρία και τα βάζουμε με τους πάντες και τα πάντα. Πάντως εμείς είμαστε οι ΚΥΡΙΟΙ και υπεράνω πάσης υποψίας. Και όπου υπάρχει έστω και λίγη υποψία, είμα-

Του ΔΗΜ. ΠΟΤΣΗ

στε κατά πάντα, δικαιολογημένοι, γι αυτό έχουμε τον αέρα και δικάζουμε και καταδικάζουμε, θάβωντας κοινώς τους πάντες και τα πάντα, γιατί εμείς διαθέτουμε κάποια κοινωνική επιφάνεια, ένα πόστο, ή κάποιο διπλώμα και βλέπουμε όλα τα πράγματα απ' υψηλού ή έχουμε τέτοια νοοτροπία να μη μας αρέσουν τα πράγματα που κάνουν οι άλλοι, παρά μόνο τα δικά μας είναι τέλεια και έτσι δημιουργούνται συζητήσεις, μίσση, τσακωμοί και ένας φαύλος κύκλος χωρίς τελειωμό, και φτάνουμε σιγά σιγά να κατρακυλούμε σαν τα κούτσουρα, στο ρέμα χωρίς ελπίδα σωτηρίας, και μετά ζητάμε σ' αυτόν τον διεφθαρμένο κόσμο υπόληψη, ηθική, εντιμότητα και προκοπή. Εδώ σας

➤ Συνέχεια στη 2η σελίδα

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

* Η Μεγάλη Εβδομάδα και το Πάσχα

Αρκετά άτομα ήρθαν κι εφέτος στο χωριό να γιορτάσουν το Πάσχα. Άνοιξαν κάποια σπίτια, γέμισε η πλατεία από αυτοκίνητα και παρουσιάστηκε έστω και για λίγο κάποια κίνηση και έδωσε λίγο κουράγιο και ελπίδα στους μόνιμους κάτοικους —έπειτα από τον περιπετειώδη χειμώνα—. Τα βράδια στις ακολουθίες των Παθών του Κυρίου, όταν λειτουργήσε η εκκλησία, ήταν σχεδόν γεμάτη. Ιδιαίτερα στην Ανάσταση γέμισε κυριολεκτικά. Όταν δε βγήκαμε στο προαύλιο να πούμε το «Χριστός Ανέστη» γέμισε ο χώρος από χαρούμενα πρόσωπα και έφεξε ο τόπος από το φως των λαμπάδων. Αισθητή η παρουσία του κ. Σπ. Παγούνη. Η απουσία του έχει συνδεθεί μ' αυτές τις εκδηλώσεις. Ευχόμαστε τον χρόνο να γιορτάσουμε μαζί.

* Οι εργασίες του καφενείου

Στάσιμο παραμένει το θέμα της συνέχισης των εργασιών της άνω αίθουσας του καφενείου. Αιτία η μη αποστολή χρημάτων εκ μέρους της Αδελφότητας

Αθηνών. Αντίθετα επαναλαμβάνονται οι εργασίες στο καφενείο την εσωτερική τουαλέτα, που όπως κι άλλη φορά γράψαμε, είναι απαραίτητες για τη λειτουργία του. Οι εργασίες που απαιτούνται είναι υδραυλικές εγκαταστάσεις, πλακάκια και τα είδη υγιεινής.

Ελπίζουμε σύντομα να τελειώσουν.

* Η αρτοκλασία των ξενητεμένων

Έγινε κι εφέτος η καθιερωμένη αρτοκλασία, προσφορά της Αδελφότητας Αμερικής τη μέρα του προστάτη μας Αγίου Χριστοφόρου. Μας συγκινούν βαθιά τέτοιες προσφορές.

Οι ξενητεμένοι μας συμμετέχουν γερά μ' αυτή τους την πράξη στις θρησκευτικές εκδηλώσεις της πατρίδας. Ευχόμαστε ο Άγιος να τους χαρίσει υγεία και οικογενειακή ευτυχία και να είναι σύγουροι πως κι εμείς πάντα τους θυμόμαστε και τους περιμένουμε με αγάπη.

* Το πανηγύρι μας

Το πένθος και η κακοκαιρία ήταν αιτία να μην έχει μεγάλη επιτυχία το φε-

➤ Συνέχεια στη 2η σελίδα

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ:

του ΑΧ. ΜΑΡΗ

Το γλωσσάριό μου είναι σήμερα μπόλικο γιατί μου έδωσε λέξεις και φράσεις ένας φίλος μου δάσκαλος που έκανε παλιά στα χωριά του Πωγωνίου. Τον ευχαριστώ και μέσω της εφημερίδας μας:

- **Πορτομανές:** το πορτοφόλι.
- **Μπόσιος:** επιτόλιος, απροετοίμαστος, «Βρέθηκα μπόσιος και με γέλασε».
- **Νταβαντισμένος:** ο χορτάτος, ο ορεξάτος, ο ευχαριστημένος
- **Τίγκα:** φορτίο γεμάτο. «Γέμισα το σακί τίγκα τίγκα».
- **Γκρας:** τύπος παλιού όπλου.
- **Παρακίερος:** ο παραπέρα δρόμος ή άνθρωπος που δεν είναι συγγενής.
- **Πλόσα:** είδος μικρού ξύλινου βαρελιού (σαν είδος μπουκαλιού).
- **Προσηλάξω:** φέρω το νεογέννητο ζώο στο μαστό της μητέρας του.
- **Μπάμπω:** Η γριά. «Πώς πας μωρ' μπάμπω;»
- **Πρωτόγερος:** ο σεβαστός γέροντας, ο σχολούμενος με τα κοινά.
- **Πυρί ή Πύρος:** ειδικό ξύλο που βουλώνει την τρύπα των βαρελιών, εικονικά φτιαγμένα.
- **Ρούσος:** ο ξανθομάλλης.
- **Σιούφαρο:** Μικρό σκουπίδι που επιπλέει γενικά στα υγρά.
- **Γκολιστάλιακας:** ο γυμνός σαλιγκάρος.

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

➤ Συνέχεια από την 1η σελίδα

φέρνω μερικά παραδείγματα:

Συμφωνείς με κάποιους για κάποιες παρεχόμενες υπηρεσίες, και μετά από λίγο καιρό δεν αναγνωρίζουν τίποτε και σ' αφήνουν στη λάσπη!

Πληρώνεις κάποιον για μια εργασία και προτού τελειώσει την αφήνει στη μέση και σου ζητάει κι άλλα για να την αποτελειώσει!

Σου λέει ο υπάλληλος, αφού τελειώσει την κουβέντα ή την εφημερίδα του: «Τι θέλετε κύριε, περάστε αύριο κλείσαμε τώρα». Και το χειρότερο ακόμα: «Τα χαρτιά σου χάθηκαν, φέρτε μου άλλα»!

Παίρνεις τηλεφώνω σε μια υπηρεσία κρατική για κάποια τυχόν βλάβη στο σπίτι σου και σούρχονται μετά από μια εβδομάδα!

Δίνεις σε κάποιον χρήματα, για εξυπηρέτηση ή δανεικά γιατί είναι γνωστός, φίλος σου ή συγγενής σου

● **Σιερεπτώνω:** ασεπτώνω, ασπρίζω.

● **Σκαρίζω:** βγάζω το κοπάδι στη βοσκή τις νυχτερινές καλοκαιρινές ώρες λόγω δροσιάς.

● **Σκιάδα:** το ψάθινο καπέλλο.

● **Ταϊ:** Γενικά η τροφή.

● **Νταλικά:** Τετράτροχο κάρο ειδικά φτιαγμένο για φόρτωμα.

● **Τζίφλια:** Τα μάτια και η περιοχή τους. «Να σου βγάλω τα τζίφλια».

● **Χαϊρι:** προκοπή. «Χαϊρι και προκοπή να μην κάνεις».

● **Μοναχό:** δεν έχει κανένα στον κόσμο τούτον.

● **Σεληνιασμένος:** Ο πάσχων από επιληψία.

● **Αστραπή:** Ο κεραυνός. «Να σε βαρέσει κακιά αστραπή».

● **Διακονιάρης:** Ο ζητιάνος, ο επαίτης.

● **Οργιό:** ρίγος. «Μ' έπιασε οργιό».

● **Σιάδι:** γη ίσια (καταγής).

● **Τσαμπούνα:** η τρομπέτα (μουσικό όργανο).

● **Σαρμανίτσα:** Η κούνια του μωρού.

● **Χρυσή:** Ο ίκτερος.

● **Σουφονού:** ο στεγνό. «Το παλτό σου σουφούνισε, φορεσέ-το».

● **Τζιαουνίζω:** φωνάζω, ταιλαπωρώ, κοιτάζω.

Κι εγώ πολύ σας τζιαουνίζα σήμερα και σας αφίνω.

Γεια σας

Μορφές και εικόνες...

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΔΟΛΙΩΤΩΝ-Γεναιολογία

Η οικογένεια του Γιάννη (Μπάμπη Γιάννη) Νίκου Κουβαρά. (1844-1929) γεννήθηκε στο Δολό και εργάστηκε αρκετό χρόνο ως κηπουρός (μαχατοβάν) στη Νικομήδεια και Νίκαια της Βιθυνίας. Παντρεύτηκε την Βασιλική (μυλή Βασιλική) (1848-1930). Πέθανε στο Δολό. Απέκτησε 2 γιούς και μια κόρη. Τον Δεμήτρη (2) την Αλεξάνδρα (3) και τον Επαμεινώνδα (1). Σύνυγος του Επαμεινώνδα ήταν η Αρχόντω Παν. Σιούλα (1887-1974) Πέθανε στην Κων/πολη. Απέκτησε τη Μαρία (Γκαμπράνη) (1907-1935), τη Λευτέρη (1920), τη Βασιλική (1921-1941) και το Γιάννη (1924). Ο Δημήτρης παντρεύτηκε την Ευγένω Κούρου (4) (-1973) από την Πωγωνία άτεκνος. Η Αλεξάνδρα παντρεύτηκε τον Γιάννη Δάσκο (5) από το Γκουβέρι και απέκτησε μια κόρη την Αθηνά (Καβαδάκη) (6) άτεκνος. Πέθανε στο Βόσπορο της Κων/πολης. Ο μπάμπης Γιάννης μέχρι το τέλος της ζωής του δεν αποχωρίστηκε την παραδοσιακή του ενδυμασία. Καρεδί φέσι και μόνιμη —φιλή τσόχα— καρεδιά φορεσιά με σαβάρ και γκέτες, γκριζο γλέκι, μαύρο/ασπρο ζωνάρι και το ασημένιο του κομπολόι. Σημ. Η φωτογραφία είναι τραβηγμένη στην Κων/πολη το 1910.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

➤ Συνέχεια από την 1η σελίδα

τινό πανηγύρι. Παρ' όλα αυτά όμως το πρωί στον Άγιο Χριστόφορο ανέβηκε πολύς κόσμος με αποτέλεσμα η εκκλησία να μη τους χωράει. Κρατήθηκαν και όλα τα εθίμα. Το καρτέρισμα των προσκυνητών με τα όργανα, επίσκεψη στο καφενείο—Χριστοφόρηδες δεν υπήρχαν—ο χορός στην κασιανιά κ.λ.π. Οι λίγοι όμως χωριανοί και επισκέπτες που ήρθαν για να γλεντήσουν, δεν κράτησαν για πολύ ώρα το χορό και έτσι διαλύθηκε νωρίς. Θα πρέπει όμως αυτή τη μέρα όλοι μας, ιδιαίτερα δε οι Δολιώτες που μένουν στα Γιάννενα, να την αφιερώσουν στη χάρη του προστάτη μας και να επισκέπτονται το χωριό για να μη παρουσιαστεί άλλη φορά η φετινή εικόνα της εγκατάλειψης.

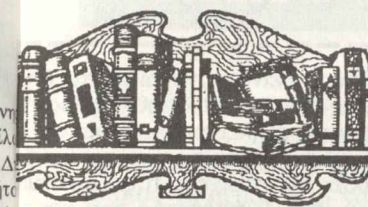
* Οι εργασίες του προγράμματος LEADER

Στην τελική συμφωνία με εργολάβο βρίσκεται η υπόθεση της μετατροπής του σχολείου σε ξενώνα με το γνωστό πρόγραμμα LEADER. Επίσης τελειώνει και η μελέτη της αξιοποίησης της χαράδρας. Τη σχετική μελέτη —από κοινού με την κοινότητα Πωγωνιανής— προσέφερε δωρεά ο μηχανικός Συλάκος, μετά από μεσολάβηση του Παντελή Τσέβη, μηχανολόγου-ηλεκτρολόγου (χωριανού μας από την μητέρα του Αγγαία Βάσση). Είναι μια αξιολογική προσφορά για το χωριό τόσο του μηχανικού Συλάκου όσο και του φίλου μας Παντελή που οσάκις του δίνεται η ευκαιρία δείχνει και έμπρακτα την αγάπη του για το χωριό μας (του), και τους ευχαριστούμε θερμότατα.

* Νέα από το Κοινοτικό Συμβούλιο

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΩΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΟΙ ΠΑΛΙΕΣ ΕΚΕΙΝΕΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΔΟΛΟΥ ΤΟΥ 1875

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΟΗΤΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ)

3 Νάστος Ιωάννης Γεώργιος υιός του AMA.3 AKΦ3 ΑΔ 1919 74 Είναι τα τελευταία ονόματα της ογένειας με το επίθετο αυτό, γιατί πρόγονος αυτών Σταμάτω Νάστου ντρεύτηκε και πήρε σώγαμπρο στο τι του Γιάννη Νάστου το Γιώργιο (Γκαρίτη Λόλη (AMA 49) και εδηύργησε μια καινούργια οικογένεια με το επώνυμο Λιόλιου (με την τρέχουσα δύο γιώτα στο επώνυμο Δ. 191974) την οικογένεια Παν. Γ. λίου με τους απογόνους του στην ήνα που συντηρούν το σπίτι στο ριό και το επισκέπτονται.

4. Νικοκίττος Ιωάννης Κωνσταντίνος Γεώργιος αδελφός του ημήτριος και Νικόλαος ανειψίοι του MA 4-AKΦ4-ΑΔ1919-34.47.35 Ο Νικοκίττος Ιωάννης (Καγιάν- είναι το όνομα με το οποίο έγινε στός και όταν ζούσε αλλά και και τα δικά μας χρόνια) με τα λια του Κωνσταντίνο και Γεώργιο και τα παιδιά του Νικόλαο και η Νίνα αντίστοιχα εδημούργησαν τις οικογένειες στο μεγαλόπρεπο τι τους ευτυχισμένο περί το 1860 και τα παιδιά της γειτονιάς στην πε- μα καλή προσπάθεια που αυτόμα- αίσιοποιε όλη την περιοχή του Κουστό και δίνει τη δυνατότητα στην Ο ίδιος παντρεύτηκε χωρίς να ασχολήσει απογόνους.

Η γυναίκα του Καγιάννου Κω- νοικίασσε το βουνό (περιοχή Αγία) τα τελευταία της χρόνια ήταν μια Χριστοφόρου) αντί του ποσού των 350.000 δρχ. 3. Για την επισκευή του εξωτερικού δικτύου ύδρευσης —έξιν καθόνταν στο πεζούλι στην από το χωριό— εγκρίθηκε πιστώσε- 2.000.000 δρχ. από το Νομαρχιακό τα- μείο. Πολύ μικρό το ποσό σχετικά με την πολύ κακή κατάσταση του δικτύου. Χρειάζονται φαντάζομαι πολλά ακόμη εκατομμύρια όχι βέβαια για την επι- σκευή αλλά για την αντικατάστασή του. Ας ιεραρχήσει η κοινότητα τις ανάγκες του και ας δώσει προτεραιότητα στα άμεσα προβλήματα ώστε το καλοκαίρι να μην έχουμε έλλειψη νερού. 4. Για ν μην επαναληφθούν τα περηνά προβλή- ματα της ηλεκτροδότησης του αντί- στασίου, που είχε σαν συνέπεια την συ- έλλειψη νερού, η κοινότητα αντικα- στησε τον προβληματικό πίνακα με νέ- α ηλεκτρικά καλώδια και πλο ασφαλεί- ας με την εύρησή του και πιο ασφαλή στους κεραυνούς. Απομένει πλέον η φιλολογία του αντιπροέδρου Τά- Τζιόβα. Χρειάζεται ο ειδικός. Ας ψέ- με στην περιοχή, κάποιος θα υπάρχει.

Ο αδελφός του Κωνσταντίνος ημούργησε δική του οικογένεια τα εργόνια του γιού του Νικό- Κίτσου βρίσκονταν στην Αθή- αλπίσμοι ελπίζομε να φροντίσουν το ρικό της μάνας του, αφού ο πα- τέρ τους ήρθε στο Δολό από το ας Καταικά σώγαμπρος στον ας Καγιάννου κι αυτά εκεί γεν- κταν και μεγάλωσαν, να μην πέ- να γίνει ερείπια με τον κίν- ο να συμπαράσυν όλο το οι-

κοδόμημα.

Ο άλλος αδελφός του Γεώργιος παντρεύτηκε την αρχοντοπούλα Βα- σιλική κόρη του Παναγιώτη Έξα- χου-Μητζητζάτου.

Και ένα ανέκδοτο από την ημέρα αυτού του γάμου στο χωριό που γί-

Του ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΓΟΥΝΗ

νονταν στην αυλή του αρχοντικού του Καγιάννου χόρευαν στην κορφή γαμπρός και η νύφη ο Π.Μ. πασί- γνωστος για την τοιγκουνιά του πήγε και κόλλησε στα βιολιά ένα κάρτο (τέταρτο) της λίρας. Όλοι παραξε- νύτηκαν για την απλοχεριά του πα- σίγνωστου τοιγγούνι Π.Μ. Κι ένας φίλος τούδεν κρατήθηκε, τον πλησία- σε και τον ρώτησε πως έκανε ένα τέ- τοιο χουβαρδαλίκι. Εκείνος, ο Π.Μ. έδωσε μια απάντηση, που έμεινε ιστορική.

«Αρχοντόπουλο παντρεύεται, αρχοντοπούλα χορεύει, κι εγώ ντρά- πκρα».

Κι ακόμα λέγεται ότι στο χορό αυτό ο μεγάλος αδελφός ο Καγιάν- νης πάνω στο κέρι του και για να δείξει την αρχοντιά τους πετούσε χούφτες μονόγροσα και δίγροτα και τα μικρά παιδιά έβρεχαν να τα μα- ξέψουν για να πάρουν την άλλη μέρα ζαχαρικά από το μπακάλη του χω- ριού.

Από την οικογένεια αυτή κατά- γονταν και ο Χρήστος Καγιάννος που σαν εμπειρικός δάσκαλος δίδαξε στο σχολείο του Δολού και σε άλλα γειτονικά χωριά.

Απόγονος από τον κλάδο του Γε- ώργη Νικοκίττου αναφέρονται στο Δημοτολόγιο του 1919 αριθ. 47 οι Νικοκίττος Δημήτριος με μέλη τη μά- να Βασιλική Καγιάννου τη γυναίκα του Εφημία και την κόρη του Αγγαία, που πήρε σώγαμπρο τον Αντρέα Μαλάμη, που επιζώντες απόγονοί τους ζουν στην Αθήνα, και στα Γιάννενα. Και το σπίτι του Γιώργη Καγιάννου τόχει ανοιχτό και σε καλή σχεδόν κατάσταση η Καλ- λιόπη, δεύτερη γυναίκα του Αντρέα Μαλάμη, πιστός φρουρός όλης της Κάτω Χώρας από το Τσατρί ως τα Σφεντάμα.

6. Παπα-Γεώργιος υιοί του Κων/νίνος, Νικόλαος, Αναστάσιος, Βασίλειος AMA 5—AKΦ 5— ΑΔ1919-99 Οικογένειες εδημούργησαν 1) ο Νικόλαος που από το γυό Γεώργιο ζουν απογόνους του στην Αθήνα και 2) ο Αναστάσιος που από τις κόρες του ζουν απογόνους του στην Αθήνα. Το σπίτι τους χτισμένο από τα δύο γερόντια Νίκο και Τάσιο συντη-

ρείται και διατηρείται σε πολύ καλή κατάσταση από συνεγγονό του δευ- τέρου Χριστοφόρου Τσάμη.

Στις καταστάσεις του κτηματι- κού φόρου 1879, 1881, 1883 και 1884 αναγράφεται ο Παπαγεώργης Κώ- στας, αλλά και με το επώνυμο: Χί-

ταλος-Παπαγιώργης Κων/νίνος.

Φαίνεται ότι αυτό ήταν το επώ- νυμο της οικογένειάς τους, που αρ- γότερα (μετά το 1875) έπαυσαν να το χρησιμοποιούν και έμεινε μόνο το επώνυμο Παπαγεώργη.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΑΠ' ΟΣΑ ΘΥΜΟΥΜΑΙ

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ

Θεωρώντας πόσο πολύτιμη και αποφασιστικής σημασίας για τα «Δολιώτικα» είναι η συμβολή όλων μας, παλαιών Δολιωτών και νέων στην παρουσίαση θών και εθίμων, λαογραφικού και φωτογραφικού υλικού και γενικώς κάθε πληροφορίας από την παλιά και νέα ζωή του χωριού μας, και επιθυμώντας με τις λίγες και ατελείς γνώσεις μου, να λάβω μέρος στη συντροφιά σας και στις συζητήσεις σας για τα δολιώτικα (τα του Δολού), παίρνοντας δε αφορμή από τη λέξη «αλαγκίτες», που δημοσιεύτηκε στα «Δολιώτικα» μηνός Σε- πτεμβρίου ε.έ., το Χριστουγεννιάτικο αυτό Δολιώτικο γλυκό, φέρνω στη μνήμη μου, όσα θυμούμαι απ' αυτά, που μας έλεγε τότε ο αεί- μνηστος σοφός δάσκαλός μας, ο Πέτρος Θανόπουλος, που στις μέρες του το Δημοτικό Σχολείο Δολού είχε χαρακτηριστεί από τον επίσημο αξιωματικό Επιθεωρητή Δημοτικών Σχολείων Γκιόλια (το μι- κρό του όνομα δεν ενθυμούμαι), «Πανεπιστήμιο». Θυμούμαι, είχε έρθει για επιθεώρηση, (τότε ήμουν στη Δ' ή Ε' τάξη με τους συ- νομηλικούς μου Λευτέρη Μούστο και Παναγιώτη Παπαδημητρίου (αναφέρω αυτούς γιατί είμασταν οι τρεις αχώριστοι), γοητευμένος από τις σωστές απαντήσεις που έδιναν όλοι οι μαθητές της τάξεως στις πολύ δύσκολες και παραπλανητικές ερωτήσεις του, τόσο είχε ενθουσιαστεί, που είπε για μια στιγμή «εδώ δεν είναι Δημοτικό σχο- λείο αλλά...» και αμέσως γύρισε προς τον Πίνακα και έγραψε με την κιμωλία «... εδώ είναι Πανεπιστήμιο».

Σχετικά λοιπόν, με το θέμα μας, η λέξη «αλαγκίτες» ή επί το ορθότερο «λααγκίτες» (έτσι τις λέγαμε τότε), μας είχε πει ο Δά- σκαλος πως παράγεται από τη ρίζα της λέξεως: λάας και λάος και συνη- λας, που σημαίνει: λίθος, τμήμα βράχου, πέτρα. Και είναι σωστό, γιατί η λααγκίτα, το πρώτο υλικό από το οποίο γίνεται το γλυκό, ψήνεται επάνω σε μια πέτρα ειδική (μαύρη), (λας=λίθος), η οποία λεγόμενη πολύ στη φωτιά (επάνω στην πυροστιά και από κάτω δυνατή θράκα) και επάνω απλώνονταν με την κουτάλα ή κουρ- κουτά από αλεύρι σταρένιο, ψήνονταν καλά και με τη βοήθεια της ξύστρας, έβγαινε το λεπτό εκείνο φύλλο, η λααγκίτσα (που συμ- βόλιζε τα σπάργατα του Χριστού, γι αυτό και είναι Χριστουγεννιά- τικο γλυκό). Κατόπιν εστρώνονταν πολλά φύλλα από λααγκίτες σε ταψάκι (περίπου 15-20 φύλλα) ή σε πιάτα απλωτά, λιγότερα, έπεφτε στη συνέχεια, ζεστό το σιρόπι, ετοίμασμένο με ζάχαρη ή με μέλι κυρίως, που είχαν τότε αγνό και μπόλικο οι Βασσαίοι, οι Τζιμαίοι, οι Διαμανταίοι, οι Λατουναίοι, οι Θαναίοι και τόσοι άλλοι. Κόβονταν με κοφτερό μαχαίρι σε τετράγωνα κομμάτια, όπως ο μπα- κλαβός, και τέλος πασπαλίζονταν με καρύδια ή και αμύγδαλα, πε- ρασμένα προηγουμένως από το νουδι.

Η λέξη «αλαγκίτα» είναι ελληνικότατη. Έχει σχέση με την αρ- χαία λέξη «λαός», που προέρχεται από τη λέξη «λας» (πέτρα), καθ' όσον σύμφωνα με την Ελληνική Μυθολογία, μετά τον κατα- κλισμό με τον οποίο ο Ζεύς εξαφάνισε το ανθρώπινο γένος, οι μόνοι που είχαν ζήσει, ήταν ο Δευκαλίων και η Πύρρα, οι οποίοι με τη συμβουλή της Θεάς Θέτιδος, μετά τον κατακλισμό αυτόν, για να πληθύνει το ανθρώπινο γένος, προχωρούσαν και έρχιχαν πίσω τους πολλές πέτρες (λάες), από τις οποίες γεννιόταν πλήθος ανθρώπων (ο λάος ή κατά την ατική διάλεκτο, ο λεώς). Παράγωγα και οι λέξεις: λεωφορείον, το φέρον τον λαώ, τον λαό, λαξεύω, λαξευτός και άλλες.

ΠΕΝΘΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΛΙΟΛΙΟΣ

Είδε το πρώτο φως του ήλιου στο Δολό και απ' το σχολειό του πήρε τα πρώτα νάματα της Παιδείας και στη συνέχεια στην Αθήνα όπου μετώκησε η οικογένειά του εφοίτησε στο Γυμνάσιο.

Όμως στα δύσκολα τα δύστυχα και τα μαύρα χρόνια της Ιταλογερμανικής κατοχής, καθώς και τόσες άλλες οικογένειες, γύρισε κι αυτός στο Δολό και συνέχισε στο Γυμνάσιο Παγωνιάνης.

Από τους πρώτους νέους του Δολού οργανώνεται στο ελευθερωτικό κίνημα και εντάσσεται στις ένοπλες ανταρτικές ομάδες του ΕΔΕΣ και φθάνει μαζί τους στην Κέρκυρα όπου διαλύονται.

Με την απελευθέρωση εγγρά-

φεται και φοιτά στη Σχολή Ευελπίδων απ' όπου μετά 4ετή φοίτηση τοποθετείται ως ανθυπολοχαγός πεζικού σε μονάδες της VIII Μεραρχίας Ηπείρου που διεξάγει τώρα τον επάρατο εμφύλιο πόλεμο ως το Σ/βριο του 1949 όπου και διακρίνεται για την επιτυχημένη προσφορά του στην όλη προσπάθεια της πατρίδας και την επιτυχία των αποστολών του, τραυματίζεται δύο φορές.

Στη συνέχεια μετατάσσεται στο σώμα των Διαβιβάσεων όπου και ετελείωσε (έκλεισε) τον κύκλο της υπηρεσίας του προς την πατρίδα ευδοκίμως αποστρατεύθηκε το 1974 με τον βαθμό του Ταξίαρχου και τιμήθηκε με τα μετάλλια 1. Χρυσού

αριστείον ανδρείας (δύο). 2. Πολεμικός σταυρός Γ' τάξεως. 3. Αναμνηστικόν μετάλλιον Εθνικής αντιστάσεως 41-45. 4. Μετάλλιον στρατιωτικής αξίας Δ' τάξεως. 5. Χρυσόν μετάλλιον δειά την ενεργό συμμετοχήν του εις τον απελευθερωτικόν αγώνα 42-44. 6. Σταυρός των Ταξιαρχών του ημετέρου τάγματος του Φοίνικος. 7. Χρυσός σταυρός του ημετέρου τάγματος μετά ξιφών. 8. Χρυσός σταυρός του ημετέρου τάγματος Γεωργίου του Α', που προπορεύονταν στην κηδεία του.

Τη δεκαετία του 1950 υπηρετεί σε μονάδες της 8ης Μεραρχίας στα Γιάννενα απ' όπου και με την συμπαραστάση των προϊσταμένων του στο στρατό και των φίλων του στην κοινωνία των Ιωαννίνων έρχεται τακτικός αρωγός με παντοειδείς προσφορές και εκδηλώσεις στους κατοίκους του Δολού, που είχαν ανάγκη συμπαραστάσεως και βοήθειας στην προσπάθειά τους να αναδημιουργήσουν το νοικοκυριό τους και το χωριό τους που ύστερα από την τετραετή Γερμανοϊταλική κατοχή (1941-1944) και την τετραετία (1946-1949) εμφύλια σύρραξη είχε μεγάλη την ανάγκη συμπαραστάσεως των άλλων.

Την περίοδο αυτή παντρεύεται την Ευτυχία Ζαφράνα, εξαίρετη σύζυγο, του συμπαραστάθηκε σε όλες τις δύσκολες στιγμές της ζωής του και δημιουργεί δική του οικογένεια με τα δυο αγαπημένα του παιδιά την ψυχολόγο Νόρα και το δάσκαλο Παναγιώτη. Κι η Νόρα με τη σειρά της δημιουργεί δική της οικογένεια με το γιατρό Θανάση Μπαλμωμένο και το μπόμπιρα Βασιλάκη που έκανε τον παππού Γιώργο να ανεβοκατεβαίνει καθημερινά από το Παγκράτι στην Αγία Παρασκευή για να εσχλιάσει και να παίξει με τον εγγονό του. Κι ήταν ο πρώτος που φρόντιζε να συντηρήσει το πατρικό του σπίτι, που να μην έχει ανάγκη ύστερα από 40 χρόνια που πέρασαν ως τώρα, δίνοντας το παράδειγμα για μίμηση σ' όσους ήθελαν να σώσουν και να διατηρήσουν τα δικά τους σπίτια στο χωριό και να συντηρήσουν και διατηρήσουν στη ζωή το Δολό.

Αγαπούσε και σέβονταν τον συνάνθρωπο. Ενοίωθε την ανάγκη να συμπονώσει και να βοηθήσει, να συμπαρασταθεί και ν' ανακουφίσει τον πόνο του συνανθρώπου του. Ενοίωθε σαν ανάγκη της ζωής και της υπάρξεώς του να βοηθήσει και να συντρέξει τον συνάνθρωπό του, που πονούσε και υποφέρει. Ήθελε ό,τι αυτός στερήθηκε στη ζωή του να μην το στερήσει ο συνάνθρωπός του. Κι είχε φροντίδα της ζωής του να συμπονώει και ν' ανακουφίζει.

Σαν αστραπή και θανατηφόρος κεραυνός ακούστηκε δειλά-δειλά το Μεγάλο Σάββατο το βράδυ η τρομερή είδηση. Θανατηφόρο αστροπελέκι χτύπησε το Γιώργο Λιόλιο.

Κι αλήθεια θανατηφόρο αστροπελέκι ήταν που από τον ολοζώ-

ντανο εκείνον άνθρωπο, το θη-ζωής και υγείας, που εξαίρονε και τον εξήλευαν οι δικό του οι φίλοι του, είχε χτυπήσει και λύσει τα στοιχεία της ζωής του, της ζωτικότητάς του και είχε μεταβάλει σε άμορφη μπου πέραν από τους αραϊούς

αδύνατους παλμούς της καρδιάς του, μιας καρδιάς π' αργοπεθαίνει τίποτε άλλο δε θυμίζει τον άνθρωπο εκείνο πριν από λίγο ανέ-

πο. Το θανατηφόρο αστροπελέκι κεραυνός του αρχαίου Δία, κατ' έψα και διέλυσε όλα τα οργανικά στοιχεία του ανθρώπινου σώματος. Ο Γιώργος Λιόλιος που ξεπέρασε το πρώτο έμφραγμα πριν από πέντε χρόνια, που επέζησε από το ταστρεπτικό αυτοκινητιστικό πταστικό, που έμεινε αλώβητος από τα βόλια του εχθρού στις πολλές επιχειρήσεις που επέζησε από τις ταλαιπωρίες της ζωής νικήτης από το αστροπελέκι της καρδιάς και μέσα σε λίγες μέρες και τα τελευταία στοιχεία της ζωτικότητας της ζωής έπαυσαν να λειτουργούν και το θλιβερό άγγελμα έφτασε στο Δολό.

«Ο Γιώργος Λιόλιος πέθανε χτυπημένος λυπητικά οι κάμενες της Εκκλησίας κι ως ανάμνηση Επίτροπος ένα κερί στη μνήμη (γιατί κι οι εκκλησιαστές ήταν από τις φροντίδες του). Τα δάκρυα ο ψυχικός πόνος των συγγενών και προσφιλών σου προσώπων ναγωνίζονται τα δάκρυα και ψυχικό πόνο των αγαπητών σου λών που έτρεξαν κι αυτοί για να σε συνοδεύσουν στην τελευταία σου κατοικία. Κι είναι τριητά τα λουλούδια και τα στεφάνια που πρόσφεραν τα φίλα αγαπητά σου πρόσωπα και σέσαν τον τάφο σου σ' ένα βουνό πανύψιλο. Ας είναι ελαφρό το μα της Αττικής που σε σκεπάζει αγαπητέ Γιώργο. Κι ο Πανάγας ας δώσει παρηγοριά στις πόνες ψυχές της ορφανεμένης γενειάς σου, της οικογένειάς αδελφού Γιάννη και όλων των πών συγγενών και φίλων.

Σπύρος Παγιό

ΣΚΕΨΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

Η μέρα του Αγιωργιού

Το έχουμε γράψει κι άλλη φορά πως η μέρα τον Αγιωργιού από τη φύση της —δεύτερη μέρα του Πάσχα, αργία, ανοιξιάτικη εποχή, πολλοί, επισκέπτες— έχει λάβει πανηγυρική όψη. Εάν μάλιστα υπήρχε τρόπος τη μέρα αυτή να λειτουργήσει και το εξωκλήσι του Αγιωργιού, έ τότε θα ήταν ένα μικρό πανηγύρι. Δυστυχώς όμως η έλλειψη μόνιμων ιερέα—αυτή τη μέρα λειτουργεί στον Αγιωργή, της Μέβεγας— αφαιρεί ένα μέρος από αυτή τη λαμπρότητα. Παραμένει όμως γιορταστική με τις εκδηλώσεις των επισκεπτών στους Γιώργηδες.

Λιγοστοί φέτος οι Γιώργηδες, περίσσια όμως η αγάπη τους και πλούσιο το κουμάντο τους. Άνοιξαν τις πόρτες και τις καρδιές τους και μας περίμεναν με καλοσύνη.

Δεν παρέλειψαν όμως πρώτα να προσκυνήσουν στον Άγιο και να ανάψουν τις λαμπάδες τους.

Μια πίκρα ζωγραφίστηκε στα πρόσωπά μας, μολύνοντας την γιορταστική ατμόσφαιρα, όταν καθισμένοι στο πεζούλι ο Ντόντης με το Νάστο άρχισαν να ξετυλίγουν σκηνές από παλιές γιορταστικές μέρες, με γεμάτο το προαύλιο κόσμο με πολλούς εορτάζοντες και πολλούς επισκέπτες και ξενητεμένους. Πιο γνώριμες εικόνες ζωντάνευαν μπροστά μας ο Γιώργο Κωσταράς, με τον Τζιότζιο και ο Γιάννης Μπροντίνης που τους συνόδευε. Τότε που το χωριό ήταν γεμάτο ζωή και κόσμο. Τότε που είχε παπά και δάσκαλο δικό του. Τότε...

Και τώρα που πάμε;

Η θέα από τον Άγιο ήταν μαγευτική. Η φύση τριγύρω καταπράσινη. Τα τελευταία χιόνια στην κορυφή της Νεμέρτσικας μας αποχαιρετούσαν. Οι ακτίνες του ήλιου έκαναν την πρωινή δροσοσταλίδα να γαλιζεί στο πράσινο χαλί.

Τα κελαδήματα των πουλιών ανακατεμένα με την μονότονη φωνή του κούκου έδεναν αρμονικά με τη μουσική που έβγαζαν τα κουδούνια των γιδιών του Ζήκου που περνούσε κείνη την ώρα στην Αγία-Μαρίνα. Μας καλημέρισε κι αυτός και οι σκύλοι του και μας ευχήθηκε «Χρόνια πολλά».

Το πρωινό καφεδάκι στο καφενείο ήταν προσφορά του εορτάζοντα Γιώργου Κούρου (Τζιότζιου).

Ήπιαμε στην υγεία του, τον ευχήθηκαν Χρόνια Πολλά και καλός πολίτης (σύνομα απολύεται από το στρατό), και συνεχίσαμε με τσίπουρο από τον δεύτερο εορτάζοντα τον γιό του Μήτσου Φωτόπουλου.

Έτσι μπήκε το πρώτο φώλι που ήταν και το μοναδικό που μετρήσαμε γιατί έπειτα παρασυρόμενοι από τους πλούσιους μεζέδες την καλή παρέα, τη ζεστασιά και περιποίηση των νοικοκυραίων, χά-

σαμε το μέτρο αλλά πεтуχαμε το κέφι και τη γνήσια διασκέδαση.

Μοναδικός τρόπος εκδήλωσης ομαδικής διασκέδασης, που υποδουλώνει και το επίπεδο πολιτισμού μας.

Όλοι μαζί μια παρέα, ένας άνθρωπος, με γέλια και χαρές, αστεία και πειράγματα ξεκινήσαμε από το σπίτι του Γιώργου Ντόντη, περάσαμε από τον Γιώργο Νάστο και καταλήξαμε στον Γιώργο Κω-

σταρά. Ήπιαμε ντόπιο τσίπουρο και κρασί, φάγαμε νόστιμους σπιτικούς μεζέδες και περάσαμε αξέχαστες ώρες.

ΣΚΕΨΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

Δολιώτες γαμπροί

Τι συμβαίνει με τους Δολιώτες γαμπρούς;

Τα κορίτσια μας ή αυτοί ξεχρουν και διαλέγουν;

Αυτό δεν μπορώ να το εξηγήσω εκείνο όμως που έχω διαπιστώσει είναι ότι οι Δολιώτες γραμπροί είναι όλοι τους εξαιρετικοί-τυχεροί.

Αιτία να γράψω αυτά μου έδωσε η παρακάτω φωτογραφία από τη γιορτή του Γιώργου Κωσταρά.

Τα λόγια περιττεύουν.

(Προς αποφυγή παρεξηγήσεως για τις νύφες θα γράψω άλλη φορά).

Η γιορτή στο χωριό

Ο Γιώργος Νάστος το έχει πλέον καθιερώσει την ονομαστική του γιορτή τη γιορτάζει πάντα στο χωριό.

Πρωτ-πρωτ κατέφθασαν με τη Σταυρούλα με το κουμάντο τους—πλούσιο και πετυχημένο—άνοιξαν το σπίτι τους και μας περίμεναν.

Η γιορτή στην πόλη, λέει ο Γιώργος, κατάντησε μια τυπική διαδικασία και μόνο. Όλα τυπικά-προσποιητά.

Η χειραψία, το χαμόγελο η συζήτηση.

Μια καθόλου ευχάριστη υποχρέωση. Ενώ εδώ όλα αντίθετα, γνήσια, αυθόρμητα και αληθινά.

Κι έχει απόλυτο δικιο.

Μακάρι να τον μιμηθούν (και σε πολλά άλλα) κι άλλοι.

Κρητικοί συμπεθεροι

Κατενθουσιασμένοι έμειναν οι κρητικοί συμπεθεροι του Γιάννη Φωτόπουλου (πεθερικά της Αγνής), από την επίσκεψη και παραμονή στο χωριό μας, τις ημέρες του Πάσχα.

Από το νότιο άκρο της Κρήτης βρέθηκαν στο βόρειο άκρο, της Ελλάδας.

Μου φαίνεται πως ταιριάζουμε σαν χαρακτήρες και ίσως και γι' αυτό... συμπεθεριάζουμε.

Τον τελευταίο καιρό κυφορείται και άλλο συμπεθερίασμα. Μόλις επισημοποιηθεί θα το ανακοινώσουμε. Υπομονή.

Πολύ βροχερός φέτος ο Μάης. Ίσως ο βροχερότερος μήνας του χρόνου. Είχε σαν αποτέλεσμα να γίνουν πολλά χόρτα πολλά λουλούδια και ίσως και πολύ μέλι.

Ευτυχώς τις τελευταίες μέρες σταμάτησε και έδωσε την ευκαιρία στους χωριανούς μας να τα κόψουν. Η κόσση έδωσε και πήρε. (κόσση=μεγάλο δρεπάνι με μακρύ στυλιάρι).

Δύσκολο εγχείρημα που χρειάζεται τέχνη στο χειρισμό της. Αυτή μας δίδαξε ένα βράδυ (Πεντηκοστή) στο καφενείο ο Φόρη Κωσταράς επιστρέφοντας απ' αυτή τη δουλειά.

Η καλύβα του μπάρμπα... Φόρη, κάπως έτσι θα την ονομάζουν αργότερα, είναι το κάτι άλλο. Μεγάλη σε μέγεθος καλοφτιαγμένη, στρωμένη με πλάκες, σχεδόν έτοιμη ν' αρχίσει τη λειτουργία της.

Δεν γνωρίζουμε τα σχέδια του αφεντικού της, αλλά όπως δείχνουν τα πράγματα προέχουν οι εργασίες του τουριστικού καταλύματος.

Η αρχή πάντως έγινε. Ευχόμαστε επιτυχία στα σχέδιά του.

Το ίδιο ευχόμαστε και στο Φοίβο Κουβαρά που ξεκίνησε τις εργασίες του. Ο Πάνος με τον Ηλία του έρτιαξαν ένα τμήμα του μισοχτιστού τοίχου της πρόσοψης.

Θα είναι δύο έργα που όχι μόνο θα κοσμοούν τα χωριά μας, αλλά παράλληλα και σε συνδιασμό με την αξιοποίηση της χαράδρας μας

θα προσελκύσουν και πολύ κόσμο.

Σε όλα τα παιδιά μας που αυτόν τον καιρό ετοιμάζονται για τις πανελλήνιες εξετάσεις τους ευχόμαστε ολόψυχα καλή επιτυχία.

Και μη ξεχνάτε πως και η αποτυχία δεν είναι παρά η αρνητική μορφή νίκης γιατί ανήκει στις μεγάλες ίσως και υπεράνθρωπες προσπάθειες του ανθρώπου.

Στην πραγματικότητα αποτελεί αφετηρία για μια νέα προσπάθεια.

Μετά την οικογένεια του Παντελή Παππά έφτασαν και οι υπόλοιποι μόνιμοι καλοκαιρινοί κάτοικοι. Πρόκειται για τις οικογένειες του Κώστα Λεοντόπουλου, Λευτέρη και Χριστόφορου Μούστου, Χριστόφορου Μαργαρίτη, η Παρασκευή Στράτου, ο Λευτέρης Κουβαράς, ο Λάζος Μπότσιος και θα ακολουθήσουν και άλλοι.

Τους καλωσορίζουμε και τους ευχόμαστε καλή διαμονή.

Το καλοκαίρι ήρθε και η υπόσχεση του κοινοτικού συμβουλίου για τοποθέτηση κάδων απορριμμάτων δεν βλέπουμε να πραγματοποιείται.

Δεν γνωρίζουμε τους λόγους της καθυστέρησης αλλά πάντως ποτέ δεν είναι αργά.

Στο κενό έπεσε ή σε κουφούς απευθυνθήκαμε γράφοντας για τη δημιουργία παιδότοπου. Ενός χώρου τόσο απαραίτητου στο χωριό.

Ας το συζητήσουμε τώρα το καλοκαίρι μήπως και βρεθεί ο κατάλληλος χώρος. Αξίζει τον κόπο ν' ασχοληθούμε και μια φορά για τα παιδιά μας. Πρέπει να αποκτήσουν και αυτά κάποτε το δικό τους χώρο να φύγουν από το περιβάλλον του καφενείου.

Το έχουν τόσο ανάγκη.

Λύση επίσης δεν δόθηκε και στο άλλο πρόβλημα της λούτσας στο τσαϊρι. Τελικά νομίζω δεν έχει ξεκαθαρίσει η κοινότητα τι ακριβώς σκέπτεται να την κάνει. Αν δυσκολεύεται τόσο πολύ, ας βρεθεί τρόπος τουλάχιστον να καθαριστεί, γιατί αποτελεί μια διαρκή εστία μόλυνσης.

Ο Χρήστος και το μπουζούκι του

Το ταλέντο του στο μπουζούκι μας φανέρωσε τη Δευτέρα το βράδυ της Πασχαλιάς στο καφενείο, ο Χρήστος Κωσταράς του Ιωάννη. Μαέστρος στην πενιά αλλά και πολύ καλός και στο τραγούδι.

Συνοδευόμενος (στο τραγούδι) από τον Ηλία Κούρο τον Σπύρο Πέγιο και σιγά-σιγά απ' όλους τους θαμώνες μας χάρισε μια ξεχωριστή βραδιά. Τραγουδήσαμε λαϊκά και δημοτικά τραγούδια και η βραδιά έκλεισε μ' ένα στίχο του μαέστρου αφιερωμένο στον θεό του Νάσο (Θανάση Στάμο) από το μεγάλο γλέντι που έγινε τη μέρα της Ανάστασης στο σπίτι του Κωσταρά.

Νάσιο έχεις γίνει λάσπη
σ' έχει πιάσει το στομάχι
φάε κάνα πορτοκάλι
να σου φύγει όλη η ξάλη
Φάε κάνα μηλαράκι
να σου έρθει το μεράκι.

(Τραγουδιέται κατά το «Έδω-ξες το μακρυμάλλη» - Ζουγανέλης)
Ελπίζω τα παιδιά το καλοκαίρι να διασκεδάσουν πολύ με τις πενιές του Χρήστου.

«ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ»

Όργανο
του Εκπολιτιστικού
Συλλόγου Δολιού Ιωαννίνων
Καλάρη 52
Τηλέφωνο 32.564

- * -

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Χρήστος Τζόβας
Ιωάννης Μποντίνης
Δημήτριος Πότσης
Κώστας Μέξης
Φωτόπουλος Ιωάννης
Γεώργιος Μποντίνης
Κωσταράς Δημήτριος

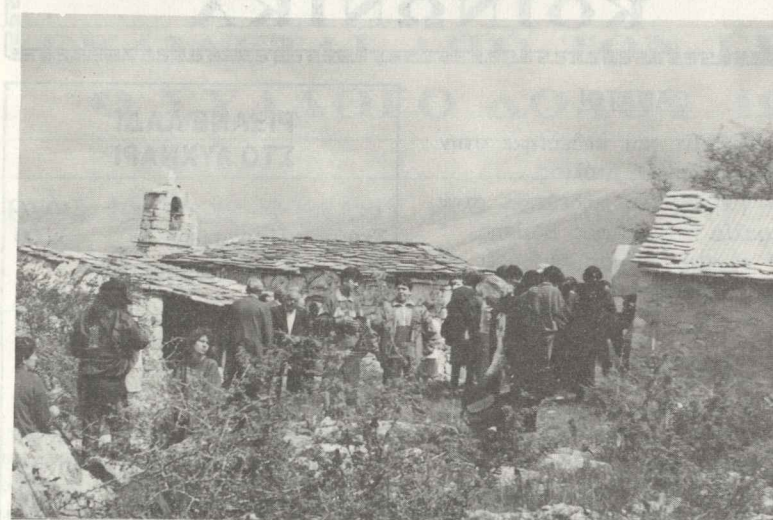
- * -

Χειρόγραφα που δημοσιεύονται ή όχι, δεν επιστρέφονται.

- * -

Οι ενυπόγραφες συνεργασίες εκφράζουν τις απόψεις εκείνων που υπογράφουν.

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ

Ιστορίες του χωριού

Υγείαν έχω

Του Α. Κουτσουμπίνα

Και καλά όταν έχω. Όταν όμως δεν έχω τι γίνεται; Για παράδειγμα την περασμένη εβδομάδα μου είχε πρηστή το δόντι κι έφακαν μια νύκτα ολόκληρη να βρω οδοντογιάτρο.

Επειδή όμως ο οδοντογιάτρος είναι εκτός κοινόχρηστου αναγκαστικά χρησιμοποίησα το τηλέφωνο.

— Παρακαλώ; οδοντογιάτρος εκεί;

— Όχι κύριε εδώ είναι καφενείο. Τι τον θέλετε τον γιατρό;

— Μ' έχει τρελλάνει το δόντι θέλω κάτι να ελαττωθεί ο πόνος.

— Τσίπουρο χριστιανέ μου είναι ένα κι ένα.

— Ευχαριστώ είπα, αλλά δεν γίνεται.

Τώρα τι κάνουμε; Α! ναι το ΕΣΥ

— Παρακαλώ ΕΣΥ εκεί;

— Μάλιστα.

— Ο Οδοντογιάτρος;

— Απουσιάζει. Σε τι μπορώ να βοηθήσω; Ο γιατρός πήγε στα χωριά.

— Εσείς τι είστε;

— Μαμή

Εξήγησα στην κυρία με κάθε λεπτομέρεια τον πόνο μου και μου είπε ότι θα περάσει.

— Ποιός θα περάσει ο γιατρός;

— Όχι καλέ ο πόνος.

Ευχαρίστησα την καλή κυρία για το θάρρος που ήθελε να μου δώσει και προσπάθησα να αγνοήσω τον πόνο μου αλλά εκείνος επέμενε. Ένοιωθα να

χτυπούν 100 σφυριά το κεφάλι μου τάγκα-τίγκα, τάγκα-τίγκα, τάγκα-τίγκα τόσο που μουγκόταν ο ουρανός σφοντλή.

Στην απελπισία μου επάνω σκέφτηκα να πάρω ένα οποιαδήποτε φάρμακο στα Γιάννενα.

— Φαρμακείο εκεί;

— Να! Άκουσε αν θέλεις κοκαΐνη δεν έχω.

Νάτα μας..... με πέρασαν και για να ναρκωμανή. Ξαναπαίρνω τον ίδιο αριθμό.

— Παρακαλώ φάρμακο ΕΚΕΙ; Σε παρακαλώ καλέ μου άνθρωπε δεν είμαι πρεζκίας μια συμβουλή θέλω μου πρήστηκε το δόντι. Τι να κάνω να καταλαγιάσω ο πόνος.

— Είσαι τυχερός φίλε μου λέει ο φαρμακοποιός. Αυτή τη στιγμή μπαίνει στο φαρμακείο ο οδοντογιάτρος της γειτονιάς.

— Δώσε μου τον αμέσως. Εμπρός γιατρέ άκου μου πρήστηκε ο προγόμφιος της κάτω γνάθου δεξιά. Τι πρέπει να κάνω για να γλιτώσω από τον πόνο;

— Είναι πρησμένη και η αριστερά;

— Τι λές γιατρέ μου η αριστερά έχει αποσυντεθεί εις τα εξων συνετέθη, μόνο ο φρονιμίτης έμεινε. Με τη δεξιά τι να κάνω. Έχω ένα πόνο που μουγκάει ο ουρανός σφοντλή...

—;

— Αυτά..., κατά τα άλλα υγείαν έχω...

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

Μια προσφορά του παλιού μας συνεργάτη Γιώργου Κωσταρά με λέξεις και τοπωνύμια του χωριού μας. Τον ευχαριστούμε πολύ.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

ΜΑΥΡΙΣΤΕ 16 ΤΕΤΡΑΓΩΝΑ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

- 1) Δολιωτική περιοχή
- 2) Πρόθεση-βρίσκεται στον Κουβαρά (γεν)
- 3) Παλαιότερη γυναίκα απασχολημένη στο Δολιό-Δύο έχει η Λιλίκα
- 4) Πρόκειται να χαρακτηρίσει τους χωριανούς για το καλό του χωριού (γεν)-Αρθρο
- 5) Βρίσκεται στο Κουτσόκρανο-Αγγλος Δρομέας
- 6) Είναι το Δολιό και το Γκουβέρι (αντ. καθ)-Ποτήρι... Δολιωτικό
- 7) Συνθετικό παλαιού γυναικείου Δολιωτικού ονόματος-Αγγλος θαλασσοπόρος (αντ.)-Μισά... έθνη
- 8) Περιμένει πολλά απ' αυτή... το χωριό μας
- 9) Βασιλιάς των Αδιδών-Αιγύπτια θεότητα (χωρίς τέλος)-Αριθμητικό
- 10) Αναφορικό-χωριό... του Παγωνίου
- 11) Δολιωτικό επώνυμο-Κλωστήτσα

ΚΑΘΕΤΑ

- 1) Βασικό σκεύος κάθε σπιτιού στο χωριό πριν το 1964
- 2) Είναι τα Παρακάτονα σε σχέση με το Δολιό - Συλλόγος του χωριού... στο χαρτιά (αντ.)
- 3) Αρχαία πόλη της Ηπείρου-Γειτονική στο Αλφάρθο
- 4) Χωρίς φροντίδα αυτό
- 5) 21 (αντ.) - Γομάρι... χωρίς τέλος τη χρησιμοποιούσε ο μακαρίτης Κώστας Πότσης για να ο ανάθη το τσιγάρο
- 6) Χαλδαικό γυναικείου Δολ. ονόματος-Βασιλιάς των Θηβών
- 7) Κόζια...χωρίς κεφάλι-Ελληνίδα τραγουδίστρια
- 8) Ορκίζει-βρίσκεται σ'όλα τα σπίτια στο χωριό (καθ)
- 9) Μοναδικό-Αρχή Εντολής
- 10) Δεικτικό-Πόλη της Β. Ηπείρου
- 11) Υπάρχει και μικρά-Πολλοί Δολιώτες... τη μίσησαν (γεν)

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΙΑΣ ΔΟΛΙΩΤΙΣΣΑΣ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΛΑΚΚΟΥ

Ένα γλυκό δειλινό του Ιουνίου τότε που στο χωριό αρχίζει η καθευμένη βόλτα και πολλοί χωριανοί κάνουν τον περιπάτο τους ως τον Άγιο Δημήτριο δεν ξέρω τι ήταν αυτό που άλλαξε την πορεία μου και οδήγησε τα βήματά μου προς το Τσουμπάρι.

Τσουμπάρι! Μια τοποθεσία με την ωραιότερη θεά που η φύση έχει χαρίσει απλόχερα στο χωριό μας.

Η περιποιημένη περίφραξη του πλαισιωμένη από τα καταπράσινα δένδρα τους τεχνιτούς ξεκούραστους μπάγκους μαζί με τα πέτρινα λαξευτά καθήματα στους βράχους προσφέρουν στον κάθε επισκέπτη μια αισθησιακή απόλαυση.

Άναψα το πέτρινο εικόνισμα δείγμα μιας άλλης εποχής που μου θύμιζε τα μαθητικά χρόνια. Όταν πηγαίναμε στο Γυμνάσιο της Πωγωνιανής γύρω στα δέκα παιδιά στο εικόνισμα αυτό κάναμε το σταυρό μας να φθάσουμε καλά και να πάμε καλά στα μαθήματα ιδίως τον καιρό των διαγωνισμών και στο γυρισμό πάλι δοξάζαμε το Θεό που μας έφερε στο χωριό μας καλά.

Αγνάντεψα στο βάθος την παινεμένη μας σε φυσικό κάλλος χαράδρα που τα παντός είδους χρώματος ανθισμένα δένδρα και λουλούδια την κάνουν πανέμορφη. Το γάργαρο νερό του Κουβαρά και το γλυκό κελάδημα των πουλιών σε κάνουν να αισθανθείς το μεγαλείο της φύσης. Ενώ όμως απολάμβανα όλα αυτά ένας βαρύς αναστεναγμός βγήκε από μέσα μου όταν αντίκρισα τον φιδωτό δρόμο του λάκκου, που κάποτε έσφιζε από ζωντάνια. Τώρα να είναι έρημος από φωνές και γέλια και με δυσκολία περπατιέται.

Θυμήθηκα την εποχή που ακόμη δεν είχαμε συγκοινωνία στο χωριό ήταν όμως γεμάτο από κόσμο. Ο δρόμος αυτός ήταν για τους χωριανούς η Εθνική οδός. Κόσμος πήγαινε και ερχόταν οι καλημέρες και οι καλησπέρες αμέτρητες τα γέλια και οι φωνές μαζί με τα κου-

δουνίσματα και τις φωνές από τα γιδοπρόβατά του και τον αντίλαλο της χαράδας συνέθεταν μια μουσική με δικό της χρώμα.

Ο δρόμος αυτός σε όλους τους Δολιώτες έχει να θυμίσει πολλά αλλά περισσότερα σ' εμάς τους μαθητές που τον περνούσαμε καθημερινά αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μας.

Κάθε πέτρα και κλαρί έχει και την δική του ιστορία, τόσο που αναλογίζομαι πως αν είχε στόμα να μιλήσει θα μας έλεγε τόσα πολλά που το ημερολόγιό μου δεν θα άφηνε χώρο στην Εφημερίδα μας.

Στην σκέψη μου έρχονται εκείνες οι δύσκολες ημέρες του χειμώνα, που ο δρόμος έκλεινε από τα χιόνια και το μάτι μας έβλεπε ένα απέραντο χάος και δεν ξεχώριζες που είναι ο ανήφορος και που ο κατήφορος εμείς τον διασχίζαμε με τόση άνεση και ευχαρίστηση, που δεν θυμάμαι και ποτέ να είχαμε αγανακτίσει για ότι μπόρες περνούσαμε.

Με τον ερχομό της άνοιξης όμως ο δρόμος αυτός γινόταν διασκεδάση και απόλαυση τόσο οπτική όσο και ψυχική γιατί το τοπίο της χαράδας ήταν κάτι το φαντασμαγορικό.

Οι στάσεις μας στον δρόμο ήταν προκαταρισμένες όταν πηγαίναμε καθόμαστε για μια ανάσα στο φρύδι στα πέτρινα σκαλιά και όταν γυρίζαμε στο πέτρινο γεφύρι και πολλές φορές ανάλογα με την πείνα που είχαμε και στο τσουμπάρι. Εκεί χωρίζαμε άλλος για την πάνω χώρα, την μεσοχώρα ή την κατωχώρα πέρνοντας δύναμη και κουράγιο για το ξημέρωμα της άλλης ημέρας.

Φεύγοντας έκανα μέσα μου μια ευχή «μακάρι η προβλεπόμενη στο εγγύς μέλλον αξιοποίηση της χαράδρας να γίνει ο συντελεστής που θα φέρει και πάλι το ζωντάνεμα του δρόμου του λάκκου, του δρόμου που οδήγησε στην μάθηση πλήθος γενεών του χωριού μας.

Δολιώτισσα

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΛΙΟΛΙΟΥ

Την Άνοιξη μας έφυγες πούρθαν τα χελιδόνια, σώπασαν τώρα τα πουλιά δεν κελαιδούν στα κλώνια. Τόσες φορές πολέμησες και πάντα εσύ νοικούσες τόχε καμάρι για σένα το Δολό, Γιώργο μου σ' αγαπούσε. Μα ήρθαν δύσμοιροι καιροί και φοβερό μαντάτο, ο Γιώργο Λιόλιος πέθανε πάει στον άδη κάτω. Κατάστηθα σε κτύπησε του χάρου το ροβόλι, σε κλαίνε γυναίκα, αδελφια και παιδιά κι οι χωριανοί σου όλοι. Για το χαμό σου Γιώργη μου στα μαύρα θα ντυθούμε και τους δικούς σου από καρδιά θα τους παρηγορούμε. Κοιμήσου Γιώργη μου καλέ, στη γη του Παραδείσου και τον Θεό παρακαλώ ν' αναπαύσει την ψυχή σου. Εκείνο που σε σκέπασε της Αττικής το χώμα, νάναι ελαφρύ σαν πουύπουλο, και η μνήμη σου αιώνια.

ΔΗΜ. Κ. ΠΟΤΣΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Γεώργιος Λιόλιος.

— Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αυστραλία ο Βασίλειος Βάσσης.

Η εφημερίδα μας εκφράζει τα θερμά συλλυπητήρια στους δικούς τους

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

— Τελέστηκε στην Αθήνα τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του Σπύρου Βλάχου

— Τελέστηκε στην Αθήνα τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο της Αφροδίτης Ζωΐδη

— Τελέστηκε στην Αθήνα τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του Ελευθερίου Παρθενίου.

— Το Σάββατο 5 Ιουνίου, έγινε στο Δολό καθώς και στο Νεκροταφείο Καισαριανής το 40νθήμερο μνημόσυνο του χωριανού μας ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΙΟΛΙΟΥ. Σ' αυτό παρεβρέθησαν οι οικείοι του, παρά πολλοί Δολιώτες καθώς και αρκετοί γνωστοί και φίλοι του εκλιπόντος.

ΠΙΞΑΝΕ ΛΑΔΙ ΣΤΟ ΛΥΧΝΑΡΙ

	Δρχ.
Στράτου Παρασκευή	3.000
Παπαϊωάννου-Παπαδάκη	
Μαίρη	2.000
Παππά Αρσινόη	2.000
Παππάς Αναστάσιος	3.000
Δάκας Γεώργιος	1.000
Δάκας Αχιλλέας	2.000
Σιούτης Χριστόδουλος	1.000
Φωτόπουλος Χρήστος	2.500
Φωτόπουλος Δημήτριος	2.500
Στάμος Αθανάσιος	2.000
Βλάχου Όλγα στη μνήμη του συζύγου της Σπύρου	5.000
Οικογ. Αθανασίου Μπαλωμένου	
Νώρας Λιόλου και Βασιλάκη, στη μνήμη του πατέρα και παππού Γεωργίου Λιόλου	30.000
Ζαμπέλας Θωμάς	1.000
Χαΐλης Παναγιώτης	3.000
Μάρης Αχιλλέας	5.000

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΠΥΡΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

Δυο αδελφάκια είσασαν καλά κι αγαπημένα μα η μοίρα σας κυνήγησε σας έστειλε στα ξένα. Γυρίσατε με τον καιρό, ήρθατε στο χωριό σας το είδατε και κλάψατε απ' το παραπονό σας.

Και πάλι προχωρήσατε οι δυο σας χέρι-χέρι μες' της Αθήνας τους καπνούς για νάβγει το καρβέλι. Καρτέρει ο χάρος έσπησε κι άρπαξε τον έναν κι έμεινε ο άλλος μοναχός, στην ερημιά, στα ξένα.

Έφυγες ΣΠΥΡΟ ΜΑΣ γρήγορα, πήγες στον κάτω κόσμο, κι άφησες πίσω κλάματα, και σ' όλους μας τον πόνο.

Πλήγωσες τη γυναίκα σου, λάβωσες τα παιδιά σου, μοιρολογούν τ'

αδελφια σου γι' αυτή την συμφορά τους.

Αυτός που αποφάσισε ΣΠΥΡΟ ΜΟΥ να σε πάρει, δεν ακούει από κλάματα, δεν παίρνει από χαμπάρι, κι ούτε τα γρόσια μας περνάν, για να σε ξαναφέρει, σε τούτη την ψεύτικη ζωή μες' του Δολού τα μέρη.

Εμείς πάντα θα σε θυμόμαστε, όσο κι αν μας λείπεις και στο χωριό μας έπεσε πολύ μεγάλη θλίψη.

Στον τάφο που σε βάλανε, νάνε άσπρος σαν τα χιόνια και η θύμησή για σένανε, πάντοτεινή και αιώνια.

ΔΗΜ. ΠΟΤΣΗΣ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

1. Χαριτάλης Πέτρος στη μνήμη των γονέων του	Δρχ.	10.000
Κουβάτση Ευρύκλεια » » » » της »		5.000
Βλάχου Όλγα στη μνήμη του συζύγου της Σπύρου »		5.000
Μέξη Αγγαία » » » » »		5.000
Νάστος Γεώργιος για τη γιορτή του »		5.000
Κωσταράς Γεώργιος » » » » »		5.000
Διαμαντόπουλος Ιωάννης » » » » »		5.000
Ζέρβα Μαρία στη μνήμη συζύγου της Βασιλείου »		5.000
Αδελφότητα Αμερικλής για αρτοκλασία » » » » »	δολάρια	50
Γουρδούκη Σοφία » » » » »	Δρχ.	5.000
Για τη μνήμη του αιμνηστού χωριανού μας Γεωργίου Λιόλου, πρόσφεραν στην εκκλησία μας οι παρακάτω:		
1. Σύνδεσμος αξιωματικών » » » » »	Δρχ.	10.000
Αρβανίτης Κων/νος » » » » »		10.000
Αρβανίτης Αθανάσιος » » » » »		10.000
Μπότας Δημήτριος » » » » »		10.000
Μπρακατσέλη Θεοδώρα » » » » »		10.000
» Τζιόρτζιο » » » » »		10.000
» Ερμιόνη » » » » »		10.000
Κατσικοκέρης Τάκης » » » » »		10.000
Κατωπόδη Κούλα » » » » »		5.000

Ο εκλ/κός σύλλογος Ιωαννίνων στη μνήμη του συνεργάτη της εφημερίδας μας και πρώην προέδρου της Αδελφότητας Αθηνών, αιμνηστού Γεωργίου Λιόλιου, προσφέρει στην εκκλησία μας το ποσό των 10.000 Δρχ.